

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013250
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118013250.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci vedenej proti obž. A. K., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.9.2020, sp.zn. 34T/95/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.7.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. K., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. K. uznaný za vinného z prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 21.08.2018 v čase okolo 16.30 hod. v G., v priestoroch rodinného domu na ul. M. č. XXXX/X, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s J. D. vošiel do špajze rodinného domu, kde z kredenca vytiahol kuchynský nôž o dĺžke 26 cm s modrou rukoväťou, s čepeľou o dĺžke 11,6 cm, prešiel s ním zo špajze do kuchyne k poškodenému J. D. a tomuto sa opakovane vyhrážal zabitím, čím u poškodeného J. D. vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie.

Za to súd obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona zároveň uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie v ústavnej forme.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že skutok sa nestal, v kuchyni prišlo len k hádke osôb. Svedkovia popisujú predmetný skutok odlišne. Poukázal na nezákonne zaistený nôž, spochybnil zápisnicu o vydaní veci a tvrdí, že na zápisnici nie je podpis D. K.. Predmetné vyhrážanie počul len poškodený. Súd vyhodnotil výpovede účelovo. Súd nedôvodne odmietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania. Obžalovaný doplnil odvolanie tým, že okresný súd sa nezaoberal skutočnosťou, že poškodení a svedkovia sú príbuzní, ide o ich účelové výpovede, poškodený si účelovo privolať svedkov. Nôž nebol stotožnený. Súd neriešil, prečo poškodený prišiel k nemu, obžalovaný bol v psychickom rozporení lebo mu zomrela mama, poškodený ho začal slovne napádať, mal rukavice, z čoho vyplýva, že bol pripravený ho napadnúť. Poukázal na rozpory medzi výpoveďou obžalovaného a svedka T. a ostatných svedkov. Všetci sa to dozvedeli len sprostredkované od poškodeného. Obžalovaný bol síce pod vplyvom alkoholu, ale stratil matku. Súd sa nezaoberal jeho obhajobou. Následne doručil súdu podanie označené ako doplnenie odvolania, kde písal, že žiada o dohodu, chce súhrnno úhrnný trest podľa § 42, §41 ods. 1 Trestného zákona s rozsudkom 9T/9/2017 alebo uloženie dostatočného trestu. Nesúhlasí s čím bol obžalovaný, ale poukazuje, že vo výkone trestu je od 21.8.2018, končí výkon trestu 9.9.2021, čo sú tri roky, čo je dostatočné. Zhoršil sa mu zdravotný

stav. Chce šancu, zoberie všetky podmienky čo mu stanoví súd. V ďalšom podaní poukazoval znovu na protichodné vyjadrenia svedkov, tvrdí že neprebehli konfrontácie.

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, na ktorom obžalovaný zotrval na svojom odvolaní, prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje. Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodeného D., svedkov T., K., D., K., D., ako aj znalecký posudok MUDr. Martišovej, či zápis o dychovej skúške obžalovaného.

K jednotlivým odvolacím námietkam krajský súd uvádza nasledovné:

Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie o vine obžalovaného. Všetky odvolacie námietky obžalovaného sú totožné s obhajobou prednesenou v konaní pred okresným súdom. Je možné konštatovať, že odvolacie námietky sú nedôvodné, všetky odpovede na pochybnosti obhajoby o zákonnosti napadnutého rozhodnutia poskytuje odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd dáva do pozornosti, že okresný súd nerozhodoval za dôkaznej situácie, kde by stálo proti sebe len tvrdenie poškodeného proti tvrdeniu obžalovaného. Okresný súd oprel svoje rozhodnutie o celý rad dôkazov.

V prejednávanej príhode okresný súd hodnoverným spôsobom objasnil, prečo považoval tú ktorú skutočnosť za preukázanú. Uvedené sa týka okolnosti, či sa obžalovaný vyhrážal nožom (správanie svedka T., výpoveď svedka D. K.), či vôbec prišlo k slovným vyhrážkam (výpoveď poškodeného, reakcia

svedka T.). Možno sa stotožniť so závermi okresného súdu, ktorý neuveril obrane obžalovaného, a zároveň vyhodnotil ako vierohodnú výpoveď poškodeného.

Y. sa aj obranou (a zároveň odvolacou námietkou) obžalovaného, že on bol napadnutý poškodeným (str. 13 ods. 2 a 3 odôvodnenia napadnutého rozsudku), keď správne uviedol, že nik nemal dôvod zatajiť prípadný útok na obžalovaného, pričom teda nik o útoku na neho nevypovedal, nik takýto útok nevidel, a nevideli ani zranenia obžalovaného, pričom obžalovaný sa nestražoval na prípadný útok na neho ani po zadržaní políciou. Okresný súd neopomenul ani objasnenie okolností pádu obžalovaného v kúpeľni domu, kde prišlo ku skutku, správny je záver o tom, že ani v tejto časti sa nepotvrdila verzia obžalovaného.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd dôsledne vyhodnocoval jednotlivé výpovede, tak obžalovaného, poškodeného ako aj svedkov, a zaoberal sa prípadnými rozpormi v jednotlivých výpovediach, či už v porovnaní výpovedí z prípravného konania a z konania pred súdom, ale aj porovnanie výpovedí vypovedajúcich osôb navzájom.

K odvolacej námietke, že nebola vykonaná potrebná konfrontácia krajský súd uvádza, že tiež nie je dôvodná, pretože okresný súd napríklad konfrontoval svedka T. a poškodeného. Okresný súd jasne a zrozumiteľne objasnil, ktorá preukázaná skutočnosť má aký význam pre rozhodnutie o vine obžalovaného. Odlišil, v ktorom prípade sa jednalo o priamy dôkaz, v ktorom nepriamy, pričom dôkazy vyhodnocoval vo vzájomných súvislostiach.

Krajský súd nezistil, že by vo výpovediach poškodeného, či svedkov boli rozpory tak, ako na to poukazuje obhajoba. Ako je uvedené vyššie, okresný súd sa podrobne zaoberal prípadnými rozpormi vo výpovediach, aj s tým, že závery o priebehu skutku a o vine obžalovaného je možné oprieť aj o nepriame dôkazy, teda o výpovede svedkov ktorí nevideli, prípadne nepočuli, celý priebeh udalosti priamo, avšak sa navzájom dopĺňajú tak, že o skutkovom stave tak ako ho ustálil okresný súd, nie je možné mať žiadne relevantné pochybnosti.

K námietke o tom, či vie svedok uviesť, o aký nôž ide, kam smerovala čepeľ noža, o rukaviciach poškodeného, k námietke, že takto nemohlo dôjsť k naplneniu trestného činu zo strany obžalovaného záverom krajský súd uvádza, že z vykonaného dokazovania je bez pochyb preukázané, že obžalovaný je osobou závislou od alkoholu a drogách, o čom vedela aj jeho rodina, a vedeli aj o tom, že sa v minulosti vyhrážal svojim rodičom, viacerí vypovedali o tom, že mali obavu dokonca o to, ako sa bude správať obžalovaný k svojmu otcovi po smrti matky (ktorej smrť mal podľa viacerých výpovedí dokonca spôsobiť obžalovaný). Už matka obžalovaného podľa svedkov za svojho života chcela aby sa obžalovaný kvôli svojmu správaniu šiel liečiť, viackrát mali byť v minulosti podľa svedkov na obžalovaného volaní policajti, obžalovaný mal z dôvodu snahy získania peňazí rodičom ubližovať. Záver okresného súdu o dôvodnej obave poškodeného z obžalovaného je potom správny.

K argumentu ohľadom nezákonnosti zaisteného dôkazu, rovnako ako k námietkam k odmietnutiu doplnenia dokazovania krajský súd uvádza, že tieto sú nedôvodné, a v plnom rozsahu sa stotožňuje so závermi okresného súdu na strane 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku odsek šiesty a na strane 14 odsek druhý.

Okresný súd tiež správne postupoval, keď ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pričom v dostatočnom rozsahu odôvodnil uloženie trestu v tejto výmere a vysporiadal sa so všetkými relevantnými okolnosťami. Správne zohľadnil, že obžalovaný bol opakovane súdne trestaný, za druhovo totožnú trestnú činnosť, ale zohľadnil aj okolnosti prípadu v tom smere, že obžalovaný sa ocitol v napätej atmosfére, kde ho rodinní príslušníci vinili zo smrti matky. Správne zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Argumenty obžalovaného ohľadom toho, že sa mu zhoršil zdravotný stav, že chce zohľadniť aký trest si doteraz vykonáva a že tento je už dostatočný, sú irelevantné. Obžalovaný zjavne nemá záujem a nie je schopný sa z doterajších trestov a to ani nepodmienečných trestov odňatia slobody a ich výkonov, poučiť, k čomu v nemalej, ba priam podstatnej miere prispieva najmä jeho - znaleckým spôsobom zistená a konštatovaná - závislosť od opioidov, amfetamínov, alkoholu a sedatív, následkom ktorej sa deprivovala už aj osobnosť obžalovaného. Jedná sa o pre spoločnosť potenciálne nebezpečného jedinca, u ktorého uložil súd aj ochranné liečenie ústavnou formou, a to napriek zlej prognóze novej liečiteľnosti u obžalovaného, okresný súd však vidí jednu (jedinú) možnosť ako dopomôcť touto formou k resocializácii obžalovaného.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.